odmenu, že tedy mal spáchať padelanie verejnej listiny v tom úmysle, aby tým sebe opatril bezprávny majetkový prospech.

Tento právny názor je mylný.

Nehľadiac ani na to, že pre všeobecné ustanovenie § 393 tr. z. je úplne ľahostajné, či bola zamýšľaná iba právna ujma alebo zároveň aj bezprávny majetkový zisk pachateľa alebo inej osoby, a preto verejný úradník, ktorý v obore svojej úradnej pôsobnosti vydal nepravú listinu, má byť v každom prípade potrestaný podľa § 393 tr. z. bez ohľadu na to, či bol uskutočnený zvláštny znak, stanovený v § 392 tr. z., nie je splnená zákonná náležitosť § 392 tr. z. tiež preto, že podľa citovaného zákonného ustanovenia a ustálenej judikatúry najvyššieho súdu musí majetkový zisk plynúť z padelanej listiny a jej použitia.

V súdenom prípade obžalovaný B. dostal odmenu za vyhotovenie nepravých dobytčích pasov, ktorá odmena nie je takým majetkovým ziskom, aký má na mysli § 392 tr. z., a preto nižšie súdy sa mýlily, keď trestné činy obžalovaných B. a C. kvalifikovaly aj podľa § 392 tr. z.

Preto najvyšší súd pokračoval podľa § 33, odst. 1 por. nov., u obžalovaného C., ktorý zmätočnú sťažnosť nepodal, aj podľa § 387, odst. 4 tr. p. a pominul nesprávnu kvalifikáciu.

Čís. 6145.

Navrhne-li funkcionář státního zastupitelství, aby byl obviněný potrestán jen pro porušení předpisu § 36 zbrojního patentu, nikoliv i pro sbíhající se trestný čin soudně trestný, a není-li tu ani přitěžujících okolností, jaké má na mysli § 40 zbrojního patentu, nesmí soud dále ve věci jednati, nýbrž má postoupiti spisy okresnímu úřadu k příslušnému řízení.

(Rozh. ze dne 28. února 1938, Zm I 143/38.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury k zachování zákona do postupu okresního soudu v S. v trestní věci proti A. pro přestupek podle § 36 zbrojního patentu takto právem:

Postupem okresního soudu v S., pokud prováděl řízení, jehož předmětem bylo jedině přestoupení předpisu § 36 zbroj. pat. co do nedovoleného nošení zbraně, ač nebyl dán žádný z předpokladů výjimečné příslušnosti soudní uvedených v § 40, odst. 1 zbroj. pat., a dále rozsudkem v témže řízení vydaným ze dne 30. dubna 1937, jímž byl A. uznán vinným přestupkem podle § 36 čís. pat. z 24. října 1852, čís. 223 ř. z., byl porušen zákon v ustanovení § 40 zbroj. pat. Rozsudek se zrušuje v celém rozsahu jako zmatečný a okresnímu soudu v S. se ukládá, aby spis postoupil k příslušnému řízení okresnímu úřadu v S.

Z důvodů:

Zprávou ze dne 31. července 1936 učinila četnická stanice v R. okresnímu soudu v S. trestní oznámení na A. pro přestupek zbrojního patentu spáchaný tím, že vystřelil koncem měsíce června 1936 před do-

mem svých rodičů v Z. a v polích u této obce z bubínkového revolveru zákonité délky, ráže 9 mm a nosil tak tuto zbraň nemaje zbrojního pasu.

Podle trestního oznámení mohl A. snadno výstřely z revolveru někoho zraniti, nebo i usmrtiti.

Okresní soud sdělil došlé trestní oznámení k návrhu zmocněnci státního zastupitelství, jenž učinil dne 6. srpna 1936 písemně výslovný návrh »na zákonné potrestání podle § 36 zbroj. pat.«. Na to ustanovil soud dne 11. srpna 1936 hlavní přelíčení na 15. prosince 1936 (podle referátu pro § 36 zbroj. pat. a § 431 tr. z.), jež však nebylo provedeno pro závadu v doručení obsílky obžalovanému, stejně jako hlavní přelíčení nařízené na 19. ledna 1937, jež bylo odloženo pro onemocnění referentovo. Rozsudkem ze dne 30. dubna 1937, vyneseným v nepřítomnosti obžalovaného, byl A. uznán vinným přestupkem podle § 36 zbroj. pat. spáchaným podle obsahu trestního oznámení..... Předmětem rozsudku jest jedině uvedený trestný čin.

Podle § 40, odst. 1 zbroj. pat. přísluší konati řízení a ukládati zákonné tresty v případech, ve kterých jde toliko o použití §§ 36 a 39 zbroj. pat. v příčině nošení zbraně a kde ani nejsou dány přitěžující okolnosti, ani se nesbíhá nedbání předpisů o nošení zbraně s jiným trestným činem soudům k rozhodnutí přikázaným, okresním úřadům.

V souzeném případě jde, podle toho, co bylo uvedeno, jedině o přestoupení zákona uvedeného v § 36 zbroj. pat., totiž o nošení zbraně bez povolení a bez průkazu potřeby k odvrácení hrozícího nebezpečenství. Přitěžujících okolností, jaké má na mysli § 40 zbroj. pat., vzhledem k ustanovení § 37 téhož zákona, rozsudek neuvádí, podle obsahu spisů nejsou dány a nepřicházely v úvahu již podle trestního oznámení, jež zavdalo podnět k řízení.

V trestním oznámení bylo sice vysloveno bez bližšího odůvodnění a vyšetření, že obžalovaný mohl střílením z revolveru někoho zraniti, čímž bylo naznačeno, že se dopustil v souvislosti s nepovoleným nošením zbraně jednání spadajícího pod ustanovení § 431 tr. z. Než veřejný žalobce obmezil podle toho, co bylo uvedeno, svůj návrh pouze na nošení zbraně bez povolení, kterýžto určitý trestný skutek výslovně uvedl označením příslušného zákonného ustanovení v písemně podaném návrhu. V souhlasu s tímto návrhem, byv jím podle ustanovení § 267 tr. ř. vázán, učinil také okresní soud předmětem svého zjišťování a rozhodnutí jedině tento čin. Jakmile veřejný žalobce způsobem závazným pro soud projevil výslovně, že stíhá ze skutečností obsažených v trestním oznámení jen překročení předpisu § 36 zroj. pat., tedy jen nošení zbraně bez povolení, a nikoliv ohrožení bezpečnosti těla výstřely, nebylo zde ani sbíhajícího se trestného činu, spadajícího do příslušnosti trestního soudu, o kterém by mohl soud rozhodovati po zákonu.

Zákonné potrestání obžalovaného pro přestoupení zákazu § 36 zbroj. pat. nedovoleným nošením zbraně, — které jedině navrhl veřejný obžalobce, předpokládaje zřejmě omylem, že uložiti trest pro tento čin náleží soudu — patřilo proto podle § 40, odst. 1 zbroj. pat. do působnosti okresního úřadu. Okresní soud v S. nesměl tudíž, aniž porušil posléze

uvedené zákonné ustanovení, prováděti v případě, o který jde, řízení a nesměl uznati A. vinným a uložiti mu trest, nýbrž bylo mu, jakmile veřejný obžalobce učinil prohlášení nahoře uvedené, postoupiti spis k příslušnému řízení okresnímu úřadu. Opačným svým postupem použil okresní soud nesprávně zákona v otázce, zda je skutek obžalovanému za vinu kladený trestným činem (přestupkem) náležejícím před soud [§ 281, č. 9 a) tr. ř., § 468, č. 3 tr. ř.].

Toto nesprávné použití zákona se stalo ke zřejmé škodě A. a nelze zjednati nápravu, leč postupem podle § 33 tr. ř. Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona vyhověti a uznati, jak nahoře uvedeno.

Čís. 6146.

Zásad vyslovených v rozhodnutí čís. 6003 Sb. n. s. tr. je obdobně užíti i jde-li o trestné činy představující útoky proti cizímu majetku, pro které platí sčítací zásada § 173 tr. zák. Při tom je hleděti na útoky spáchané před dřívějším rozsudkem a na útoky spáchané po něm jako na samostatné sbíhající se trestné činy. Sčítací zásada se uplatní jen uvnitř těchto dvou skupin.

Je-li podle těchto zásad užíti ustanovení § 265 tr. ř., nelze v poměru mezi dřívějším a dodatečným odsouzením použíti ustanovení § 2 zákona o podmíněném odsouzení, nýbrž jen ustanovení § 6, čís. 4 téhož zákona a naopak.

(Rozh. ze dne 28. února 1938, Zm II 10/38.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. z.

Z důvodů:

Zmateční stížnost státního zastupitelství, uplatňující důvod zmatečnosti podle § 281, č. 11 tr. ř., není důvodná.

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183 tr. z., spáchaným tím, že v době od 1. listopadu 1931 do 21. června 1936 v S. zadržel a sobě přivlastnil svěřené mu peníze ve výši 2.000 Kč přesahující, a byl podle § 183 tr. z. za použití §§ 54, 55 tr. z. se zřetelem na § 265 tr. ř. odsouzen do těžkého žaláře na tři měsíce, zostřeného a doplněného jedním postem měsíčně, při čemž mu byl podle § 1 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. povolen podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu tří roků.

Rozsudek zjišťuje, že obžalovaný byl rozsudkem okresního soudu v N. z 23. října 1935, č. j. T 432/35-6, pro přestupek podle § 1 zák. č. 78/1883 ř. z. nepodmíněně odsouzen k peněžitému trestu 50 Kč, v případě nedobytnosti do vězení na 48 hodin, při čemž byla vyslovena i ztráta práva volebního. Jen mimochodem se poukazuje na to, že z uve-